

Ennek előfeltételeit belső elszámolási rendszerünkben meg kell teremteni, mert anélkül a jelenlegi termelői folyamatokban nem halmozódhatnak fel azok az eszközök — a kívánt mértékben —, melyek a harmonikus, saját erőből történő fejlesztés reális alapjai lehetnének. Nem szólván arról, hogy a termelés gazdasági eredményeit illetően enélkül reális információt nem kaphatunk. Enélkül minden alacsony szerves összetételű termelőszervezet műszaki fejlesztés esetén nemhogy növelhetné gazdasági eredményeit, hanem a termelés eddigi eredményeit teszi kockára.

Dr. Márkus László:

MILYENEK A MUNKAHELYI VEZETŐK?

Az üzem- és munkaszervezésről szóló párt- és kormányhatározat, valamint a MÉM utasítás egyaránt kitér arra, hogy a dolgozó ember számára legmegfelelőbb munkakörülmények biztosítására kell törekedni, és foglalkozni kell az emberi tényezők elemzésével a vezetés megjavítása céljából. Ennek érdekében a munkahelyi vezetőktől előre meghatározott kérdésekre kértem Szegeden és Sopronban „titoktartás” mellett választ.

Összesen 94 fő adatgyűjtő lapja állt rendelkezésre a kiértékeléskor. Ez kb. 2,5⁰/₀-os reprezentációt jelent, amely már lehetőséget ad bizonyos általánosításokra is.

A válaszadók legnagyobb része (56,4⁰/₀) a 26—45 éves kor kategóriába tartozik, a 46—55 évesek százalékaránya 33⁰/₀ volt, 44,7⁰/₀ négyéves technikai végzettségű, a többi zömmel erdész szakképzettségű. Az adatgyűjtő lapon található 59 kérdés közül csupán a legfontosabbaknak a kiértékelése módját ad arra, hogy az átlag erdész „modellje” kialakuljon. Ezek szerint:

— Középkorú, kis családu, technikai végzettségű, a beltelekben lakik, motoros közlekedési eszközzel rendelkezik. A világgal jó a kapcsolata a rádió, televízió útján, szakmai továbbképzésére a szaksajtót igénybe veszi. Munkaidejének nagyobbik része műszaki munka, az adminisztráció kb. csak tizedrésze az összesnek. Átlagban hetenként egyszer ellenőrzik munkáját. A munkakörével általában elégedett, nagyobb feladatot már nem igen vállal. Tanácsosabbnak véli a bírálattól való tartózkodást, igaz, hogy őt is ritkán bírálják. Véleményét ritkán hallgatják meg, ugyanez vonatkozik az értékelésekre is.

Szinte önkéntelenül jön az összehasonlítás, illetve a 25 év minőségi fejlődésének lemerése. Mi idősebbek még arra a modellre emlékezünk, aki nagycsaládos volt, hat elemije és szakvizsgálója volt, az erdő közelében lakott, a jobb módúnak esetleg kerékpárja volt. Rádió is alig akadt. A szaklapot alig olvasták. Akkor egzisztenciális kérdés volt a bírálattól való tartózkodás. Véleményére a vezetés ritka helyen volt kíváncsi.

Azt hiszem, hogy a megkezdett vizsgálat annyira időszerű és érdekes, és olyan információkat ad a különböző szintű vezetésnek, hogy folytatni érdemes.